

[Svend Andersen]

ministeren ikke måtte betyde, at ministeren kunne overføre uudnyttede kvoter. Det blev sagt mere tydeligt, end det blev sagt af den konservative ordfører, der udtalte, at det ikke måtte betyde nedskæringer af det almennyttige boligbyggeri. Det blev gentaget af den radikale ordfører, der altså føjede til, at det ikke måtte betyde, at uudnyttede kvoter ikke kunne overføres.

Det må jeg forstå på den måde, at hvis der ligger ansøgninger om kvoter i boligministeriet på nuværende tidspunkt, så er det boligministerens pligt at sørge for, at de kvoter bliver udnyttet. Sådan må den radikale ordførers tale fortolkes: Det må betyde, at boligministeren nu må konstatere, at der ikke er flertal for denne del af hans lovforslag, og så kan tjenestemændene nu gå hjem og give tilsagn vedrørende de ansøgninger, der i øjeblikket ligger i boligministeriet.

Birgith Mogensen (CD):

Jeg skal starte med at oplyse, at ordføreren for kristeligt folkeparti desværre er forhindret i at være til stede, men at kristeligt folkepartis og CDs mening falder sammen vedrørende de her behandlede forslag.

Boligministerens forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri, som vi har til behandling i dag, indeholder mange og, synes jeg, ganske store ændringer og nyordninger.

I CD deler vi boligministerens bekymring over aktivitetsudviklingen i byggeriet. Det er vigtigt, at vi ikke kun glæder os over, at beskæftigelsen er stigende og ledigheden faldende. Vi må holde et vågent øje med tendensen til flaskehalsproblemer og mangelen på arbejdskraft, fordi sådanne situationer giver anledning til øget lønpres. Erfaringsmæssigt spreder en sådan udvikling sig meget hurtigt til andre sektorer med en generel omkostningsstigning til følge.

Det er klart, at vi ikke passivt kan se på denne udvikling. I CD er vi enige i, at der må gribes ind nu med en moderat styring af byggeriet, så vi kan nøjes med at tage overtrykket af. Vi synes, at de foreliggende forslag om adgang til at overføre en del af de støttede byggekvoter til det følgende finansår og forslaget til kvoter for 1986 imødekommer hensynet til en moderat styring af byggeriet. Overførselsadgangen sikrer en mere jævn

byggerytme, hvor aktiviteten udskydes til en situation, hvor opgangstendenserne er mindre stærke.

På baggrund af det stigende private byggeri og på baggrund af den øgede byfornyelsesindsats finder vi i CD de foreslåede kvoter både fornuftige og hensigtsmæssige. Vi noterer således med tilfredshed, at det foreslås, at der i 1986 kan bygges 500 flere ungdomsboliger – der er stort behov herfor – ligesom der gives mulighed for, at der også andre steder end i uddannelsesbyerne kan bygges ungdomsboliger, hvilket har været tiltrængt. Vi noterer ligeledes med tilfredshed, at kvoten for ældreboliger og private andelsboliger fastholdes uændret.

Med hensyn til almennyttige boliger havde vi gerne set en mindre nedsættelse, men vi har forståelse for de hensyn, der ligger bag.

En anden væsentlig nyskabelse i lovforslaget er forslaget om etablering af en byggeskedefond. I CD ser vi af mange grunde overordentlig positivt på dette forslag.

For det første er der tale om en omfattende reform, der sigter på at undgå skader i det fremtidige byggeri ved især at koncentrere sig om øget kvalitetssikring. Ud over øget vægt på kontrol med opførelse og vedligeholdelse sikres kvaliteten ved fem års eftersynet. Det kan være svært at vurdere en foranstaltning, som først skal sættes i værk i 1991, men på baggrund af de rapporter og skitser til regelsæt m.v., som foreligger nu, er vi overbevist om, at eftersynet vil blive et værdifuldt instrument i forbindelse med erfaringsopsamling og erfaringsformidling.

For det andet er selve princippet om en fond en bedre løsning end den nuværende støtteordning. En forsikringslignende ordning som den foreslåede er en langt mere solidarisk ordning, idet den spreder risikoen, således at situationen for den skaderamte afdeling bliver betydeligt lettere. Den selvrisiko af udbedringsudgiften, lovforslaget opererer med, udgør kun 20 pct. af beboerbetalingen efter de gældende regler.

For det tredje forekommer det umiddelbart logisk at harmonisere ansvarsperiodens forskellige længder, således at perioden for alle byggeriets parter bliver fem år. CD ser ikke noget problem heri.

I forslaget er der også medtaget ændringer i rammebeløbsordningen. Vi finder, at både den lovbestemte kommunale medfinansiering